

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222154
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117222154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci manželov: F. C., rod. X. (navrhovateľka - manželka - matka), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. ulica XXXX/XX, K., zastúpená advokátkou JUDr. Michaelou Kajabovou, so sídlom Budovateľská 2, Bratislava a MUDr. F. C. (manžel - otec), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. ulica XXXX/XX, K., prechodne A. XX, K., zastúpený advokátskou kanceláriou SOPKO LEGAL s.r.o., so sídlom Paulínska 7523/24, Trnava, IČO: 47 631 741, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: J. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu 4, Trnava, na odvolanie manželky voči výrokom III. a IV. (výživné a styk) a na odvolanie manžela proti výroku III. (výživné) rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 38P/40/2017-143 zo dňa 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa r u š í vo výrokoch III. a IV. (výživné a styk) a v týchto častiach sa súdu I. inštancie v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie rozhodol rozsudkom :

I. Manželstvo manželov F. C., rodená X., nar. XX.XX.XXXX a MUDr. F. C., rodený C., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX v Košiciach, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Košice I, zväzok 106, ročník 1997, strana 289, poradové číslo 317 sa r o z v á d z a.

II. Maloletá J. sa na čas po rozvode manželov zveruje do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Otec je povinný platiť výživné na maloletú J. v sume XXX,- € mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

IV. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou J. každý párnny kalendárny týždeň v roku od soboty od 10:00 hod. do nedele do 20:00 hod. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť a v určenom čase odovzdať v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloleté dieťa v čase skončenia styku vrátiť matke v mieste jej bydliska.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odkedy manželia spolu nežijú starostlivosť o maloletú J. zabezpečuje matka sama. Pre starostlivosť o maloletú má vytvorené podmienky a predpoklady aj v budúcnosti, pričom aj s ohľadom na závery znaleckého posudku a zachovaní stability výchovného prostredia, súd na čas po rozvode zveril maloletú J. do osobnej starostlivosti matky, pričom právo (aj

povinnosť) ju zastupovať a spravovať jej majetok ponechal obom rodičom. Napokon aj samotný otec so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky súhlasil. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vzhľadom k schopnostiam a možnostiam otca a odôvodneným potrebám maloletej J. zodpovedá určenie výživného vo výške 750,- €. Maloletá J. je 12 ročné dieťa, ktoré navštevuje základnú súkromnú školu, ktorú začala navštevovať ešte pred odchodom otca zo spoločnej domácnosti, pričom počas konania otec opakovane uviedol, že súhlasí, aby maloletá túto školu naďalej navštevovala. S návštevou súkromnej školy sú spojené značne zvýšené výdavky maloletého dieťaťa, ktoré sa následne odzrkadlili aj v súdom stanovenej výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa. Za odôvodnený výdavok maloletej súd považoval návštevu školy, ktoré náklady sú vo výške 673,- € mesačne (ktorá výška vyplýva z potvrdenia školy predloženého matkou, bežné výdavky maloletej, avšak v odlišnej výške ako boli matkou maloletej vyčíslené. Vychádzajúc zo súdnej praxe považoval súd za odôvodnené bežné výdavky maloletej na stravu 100,- € mesačne, oblečenie 50,-€ mesačne, obuv 30,-€ mesačne, kozmetika 40,-€ mesačne, zubár 12,50 € mesačne, nakoľko maloletá je 12 ročné dievča, nemá špeciálne požiadavky na stravu (nemá zdravotné obmedzenia alebo diétne požiadavky) a v škole je maloletej okrem obedov poskytovaná aj desiata a olovrant. Takisto výdavky matky na obuv a oblečenie považoval súd za nadhodnotené, súdom zohľadnená suma bežné mesačné výdavky na tieto kategórie pokrýva. Položku za voľnočasové aktivity, víkendy a dovolenky vyčíslenú matkou na sumu 300,- € mesačne nepovažoval súd za dôvodný oprávnený výdavok maloletej. Súd mal tiež z vykonaného dokazovania preukázané, že matka s maloletou bývajú v rodinnom dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej. Mesačné úhrady na túto nehnuteľnosť (bežné mesačné úhrady) ako splátka hypotéky vo výške 452,20 €, plyn 50,- €, elektrina 62,- €, internet 21,- € a voda 35,- € (70,- € štvrťročne) hradí dobrovoľne otec, čím zabezpečuje maloletej bývanie, preto súd pri určovaní výšky oprávnených výdavkov na maloletú vyčíslených matkou náklady na bývanie do tejto sumy nezapočítal. Pri určovaní výšky výživného na túto skutočnosť ale prihliadal. Tiež nemožno súhlasiť s tvrdením matky, že by zákonnému právu dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov zodpovedala povinnosť otca maloletej zachovať štandard na aký je zvyknutá, nakoľko rovnaká životná úroveň nespočíva v matematickom finančnom zabezpečení dieťaťa a rodiča, teda že rodič a dieťa musia mať k dispozícii rovnakú sumu finančných prostriedkov, pretože v zásade sú potreby dospelého človeka v produktívnom veku (rodič) nákladnejšie ako potreby dieťaťa a najmä tiež odlišné. Porovnanie životnej úrovne rodiča a dieťaťa je založené na porovnaní dostupnosti uspokojovania potrieb rodiča a potrieb dieťaťa pri danej finančnej dispozícii. O rovnakú životnú úroveň potom pôjde ak budú potreby rodiča a potreby dieťaťa dostupné rovnakou mierou (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.05.2016, sp. zn. 17CoP/85/2015. Súd sa takisto nemohol stotožniť s názorom matky, že narodenie ďalšieho dieťaťa je síce skutočnosť, na ktorú súd musí pri určovaní výživného pre ostatné oprávnené osoby prihliadnuť, nemôže však do určovania výživného zasiahnuť v takej miere, aby obmedzila zabezpečovanie potrieb starších detí. V tomto smere sa súd plne stotožňuje so záverom prezentovaným v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 33P/43/2017-289 zo dňa 28.11.2018, v zmysle ktorého medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj článok 41 ods. 3, 4 Ústavy Slovenskej republiky zakotvuje základné sociálne a kultúrne právo spočívajúce v rovnosti detí narodených v manželstve a mimo manželstva, kde deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Prvoinštančný súd potom považoval za odôvodnené výdavky maloletej vo výške 905,50 € mesačne, na úhrade ktorých sa má podieľať tak otec, ako aj matka. V konaní bolo preukázané, že priemerný príjem matky maloletej je vo výške 721,- € mesačne v čistom a otec je schopný zo zamestnania a z podnikania dosahovať minimálne príjem vo výške 3.565,- € mesačne, ktorý pozostáva z čistého príjmu zo zamestnania vo výške 2.497,- € mesačne a príjmu z podnikania z vykonávaných odborných štúdií pre farmaceutické spoločnosti v priemernej výške 1.068,70 € mesačne, tak ako to vyplynulo z výpisov z jeho účtu vo VÚB, a. s. v období 10/2016 - 04/2017 (súčasťou spisu sp. zn. 33P/43/2017). S prihliadnutím na tieto skutočnosti súd považoval za správne určiť výživné ako povinnosť otca podieľať sa na dôvodných peňažných výdavkoch maloletej v pomere 4/5 otec k 1/5 matka, čo zodpovedá približne aj pomeru súhrnu preukázaných čistých príjmov otca 3.565,- € k čistému príjmu matky 721,- €. Preto súd uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletej J. sumou 750,- € mesačne.

3. V konaní bolo preukázané, že otec sa s maloletou J. stretol naposledy v januári 2017 a odvtedy bol s ňou len v sporadickom kontakte prostredníctvom sms správ, na ktoré ale maloletá väčšinou nereagovala. Jediným stretnutím od januára 2017 otca a maloletej bolo vyšetrenie u psychológa, v rámci vypracovania znaleckého posudku v konaní nariadeného súdom. Bolo preukázané, že odkedy rodičia maloletej nežijú spolu starostlivosť o maloletú zabezpečuje jej matka. Záujem maloletého dieťaťa si však vyžaduje, aby sa stýkalo aj s otcom, teda aby sa už aj tak narušený vzťah medzi nimi ešte viac nenarušoval a aby sa

postupne obnovil. Súd pri určovaní rozsahu stykov rodiča s maloletým dieťaťom však musí vychádzať predovšetkým zo záujmov maloletého dieťaťa. V danom prípade je preukázané, že vzťah medzi otcom a maloletou J. je narušený, maloletá svojho otca odmieta a snaží sa ho vytesniť. Súdom upravený rozsah stykov, by preto mal slúžiť na to, aby sa obnovil vzťah medzi otcom a maloletou. Rodičia pred súdom deklarovali, že by sa vedeli dohodnúť na stretávaní otca a maloletej, a to každý páry kalendárny týždeň v roku od soboty od 10:00 hod. do nedele do 20:00 hod. Preto súd aj s ohľadom na závery znaleckého posudku a z dôvodu, že stretávanie maloletej aj s druhým rodičom je v jej záujme, stretávanie otca a maloletej J. takýmto spôsobom upravil. V tomto smere súd považuje za potrebné dodať, že je na oboch rodičoch, aby nadradili záujem maloletého dieťaťa nad svoje vlastné záujmy a obaja pracovali na obnovení vzťahu maloletej a otca. Otec sa pred súdom vyjadril, že chce kontakt s maloletou obnoviť, ale zároveň uviedol, že ju do ničoho nútiť nebude a jej názor bude rešpektovať. Súdom upravený styk tak dáva otcovi možnosť, aby svoj vzťah s maloletou obnovil. V tomto smere bude ale zo strany otca potrebné vyvinúť väčšiu aktivitu ako doposiaľ. Zo strany matky bude potrebné, aby maloletú v súvislosti so stretnutím s otcom pozitívne motivovala, citlivo s ňou komunikovala o danom probléme a pomohla jej ho prekonať, nakoľko ako už súd uviedol vyššie stretávanie maloletého dieťaťa aj s druhým rodičom je v jeho záujme.

4. Odvolanie navrhovateľky: Súd napadnutým rozsudkom vo výroku III. určil povinnosť otca prispievať na výživu maloletej J. sumou vo výške 750.- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. S týmto výrokom nesúhlasí a považuje stanovené výživné za nízke nezodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletej J. a možnostiam a schopnostiam otca ako povinného rodiča. Stotožňuje sa so súdom ustálenou výškou nákladov mal. J. na plnenie povinnej školskej dochádzky, ktorú súd ustálil na sumu 673,- € mesačne vzhľadom ku skutočnosti, že mal. J. navštevuje súkromnú základnú školu B. v K., ktorú sme vybrali obaja rodičia, navštevuje ju teda so súhlasom oboch rodičov, pričom otec maloletej po celý čas trvania sporu opakovane deklaroval, že súhlasí, aby mal. J. súkromnú školu aj naďalej navštevovala. Rovnako sa stotožňuje aj s nákladom na drogériu, ktorý ustálil súd na sumu 40,- €, keďže sa jedná o dievča so svojimi potrebami a nárokmi na kozmetiku. Stotožňuje sa aj s nákladom na oblečenie vo výške 50,- € mesačne a obuv vo výške 30,- € mesačne, hoci skutočné náklady na oblečenie a obuv mala mal. J. vždy vyššie. Ako matka nie je však schopná a ochotná mal. J. vysvetliť, že predsa len odchodom otca z našej spoločnej domácnosti či narodením sa ďalšieho jej súrodenca jej mierne klesne jej životná úroveň, ktorej musíme prispôbiť aj jej náklady na oblečenie a obuv, ktoré nebude nakupovať vo väčšom množstve, ale len to najnevyhnutnejšie a nie v takým značkách ako bola zvyknutá. Rovnako súhlasí aj s vyčíslenými nákladmi na zubára v sume 12,50 € mesačne, i keď opäť mal. J. bude potrebovať fixný zubný strojček, ktorého náklad je zatiaľ odhadovo 1.500 €. V tomto smere sa pokúsim pôsobiť aj na otca maloletej, aby dobrovoľne na tento mimoriadny výdavok prispel. Rozhodne však nesúhlasí so súdom ustáleným výdavkom na stravu mal. J. vo výške 100,- € mesačne. Takýto výdavok považujem zo strany súdu za poddimenzovaný. J. je dieťa vo veku 12 rokov, v období rastu, ktorý si vyžaduje nároky na kvalitu stravy a jej množstvo. V škole, ktorú mal. J. navštevuje sú náklady na stravu vo výške 60,- € mesačne za školské jedlo. Ide pritom o varenie pre veľké množstvo študentov a zamestnancov, ktoré varenie je vo väčšom množstve menej nákladné. Súd však priznal náklad na stravu len v sume 100,- € mesačne, čo by zodpovedalo približne sume 3,33 € na deň, čo je podľa môjho názoru suma prinízka na stravu. Z tejto sumy má potom ako matka zabezpečiť pre mal. J. raňajky a večere počas pracovného týždňa počas školského roka, a počas víkendov navyše aj desiaty, obedy a olovranty a počas prázdnin kompletne stravu celodennú. Z predložených výpisov z účtu otca maloletej z obdobia od 10/2016, 04/2017 (ide o účet otca maloletej, ktorý som používala len ja pre potreby mal. J. a svoje prípadne platby pre plnoletú dcéru Q., ktorá v tom čase žila a študovala v Prahe) je pritom zrejmé, že ani jeden mesiac naše výdavky na stravu neboli nižšie ako 400,- € mesačne. Podotýka, že s maloletou J. má takmer rovnakú hmotnosť (som nízka s malou hmotnosťou), rozhodne neskonzuje viac potravín ako ona, naopak práve mal. J. má stravu nákladovo vyššiu, keď je pravdou, že občas priloží do nákupného košíka aj nejaké sladkosti alebo mliečne dezerty, ktoré sú trochu drahšie. Samotný otec maloletej na pojednávaní zo dňa 25.09.2017 v konaní o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 33P43/2017 na otázku jej právnej zástupkyne, "Viete sa vyjadriť", ktorá položka nezodpovedá reálnym nákladom na mal. J.?" otec maloletej uviedol „Strava je v poriadku“. To znamená, že ani samotný otec maloletej nerozporoval vyčíslenie položky stravy na mal. J., ktorú som v návrhu vyčísliila na sumu 180,- € mesačne. Otec maloletej na pojednávaní zo dňa 25.09.2017 v konaní o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 33P43/2017 vyčísliil svoje výdavky na stravu na sumu 250,- € mesačne. Preto trvá na vyčíslenom náklade na stravu na sumu 180,- €

mesačne, ktorá zodpovedá skutočným výdavkom maloletej na stravu, pričom nejde o žiadne reštauračné stravovanie. Súd nepovažoval vyčíslenú položku na voľnočasové aktivity mal. J. vrátane predĺžených víkendov a dovolení, ktoré vyčísli na sumu priemerne 300,- € mesiac, za dôvodný nárok maloletej. Pritom bolo preukázané, že otec maloletej sa s maloletou J. vôbec nestretáva. Na pojednávaniach síce deklaroval, že má záujem sa s mal. J. stretávať, tá ho však odmieta, čo je podľa názoru otca maloletej výsledok môjho ovplyvňovania. Nie je to pravdou, že by otcovi maloletej v stretávaní sa s maloletou bránila. V konaní bol pribratý znalec PhDr. Igor Obuch, ktorý sám otcovi maloletej „vytkol“, že nezvládol odkomunikovanie situácie s maloletou, hoci mal na to množstvo príležitostí. Rovnako mu vytkol malú skutočnú iniciatívu vo vzťahu ku kontaktu s maloletou, ktorá na neho reagovala v prítomnosti znalca v podstate dobre. Vyslovene poradil otcovi, že iniciatíva ku stretávaniu musí vyjsť od otca a neočakávať to od dieťaťa. Otec to ani raz nevyužil. Hoci aj na súdnom pojednávaní súhlasila, aby sa s maloletou stretával každú druhú sobotu a nedeľu, otec neprišiel. Maloletú ani nevyhľadal v škole, či po škole alebo inokedy. Neprišiel za maloletou, ani teraz pri príležitosti Vianoc. Všetka osobná starostlivosť o J. je na nej. Musí jej robiť program aj pri príležitosti víkendov, všetkých prázdnin, či sviatkov s čím sú spojené zvýšené náklady napríklad na tábory, dovolenky, kino, knihy, zábavné parky Rovnako v položke voľnočasových aktivít sú zahrnuté aj také náklady ako sú náklady na lyže, bicykel, korčule zimné aj letné, prilbu, chrániče..., keďže otec maloletej si svoju vyživovaciu povinnosť inak ako zaplateným výživným k mojim rukám neplní. Túto položku, ktorá je nemalá súd nezohľadnil v žiadnej čiastke, ani sa s ňou nijako bližšie nevyporiadal, jednoducho ju označil za nedôvodnú. Otec maloletej uviedol na pojednávaní zo dňa 15.09.2017 v konaní o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 33P43/2017, že mal. J. chodila minimálne na dve dovolenky ročne, a to letnú a zimnú, čiže aj samotný otec maloletej uznával, že maloletá má náklady na voľnočasové aktivity, čo je len prirodzené. Súd sa však touto skutočnosťou opomenul zaoberať. V lete 2018 napr. absolvovali dovolenku v Chorvátsku spolu s maloletou, na ktorú otec vôbec neprispel. Aj judikatúra uznáva výdavok na kultúrne, športové a rekreačné potreby ako výdavok výživy dieťaťa v širšom slova zmysle. V tomto konaní súd nepriznal žiadnu čiastku na voľnočasové aktivity.

Rovnako nesúhlasí s názorom súdu ohľadne nepriznania nákladu na bývanie, pri ktorom uviedla, že ho hradí otec maloletej v plnom rozsahu. Súd ustálil mesačné výdavky na bývanie na sumu 168,- € mesačne na položkách plyn, elektrina, voda, internet a sumu 452.20 € titulom splátky hypotekárneho úveru. Je pravdou, že tieto položky hradil otec maloletej. Súd však v tomto konaní nevzal do úvahy fakt, že doteraz boli s manželom/otcom maloletej v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rozsudkom o rozvode manželstva však momentom jeho právoplatnosti bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniká a nasleduje vyporiadanie. Je veľmi nepravdepodobné, že v dôsledku vyporiadania ona bude môcť naďalej s maloletou J. bývať v rodinnom dome a otec bude naďalej platiť všetky výdavky na bývanie, tak ako doteraz. Rovnako si nevie predstaviť, aby v budúcnosti, keď zmení miesto bydliska spolu s maloletou J., bude otcovi maloletej vyčísľovať a dokladovať pomerný náklad na bývanie za mal. J. a otec ho bude mimo bežného výživného preplácať alebo ho bude priamo platiť dodávateľom služieb. Maloletá J. bola jej zverená do osobnej starostlivosti. Je jednoznačné, že výživné pre maloleté deti slúži: k uspokojovaniu ich výživy najmä v užšom zmysle, čo znamená uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie či strava). Bývanie je základnou zložkou výživy na maloleté dieťa. Keďže jeden z nás rodičov musí byť „manažérom“ peňazí, ktoré slúžia na uspokojovanie potrieb dieťaťa a súd rozhodol, že mal. J. bola zverená do mojej osobnej starostlivosti, mal podľa môjho názoru už zohľadňovať aj položku bývania, ktorej alikvótnu čiastku musí otec maloletej uhrádzať k rukám matky. Súd ustálil ako oprávnený výdavok na výživu maloletej J. sumu 905,50 € mesačne, na ktorom sa má podieľať ako aj matka, tak aj otec. Ona však má za to, že k sume 905,50 € mal súd prirátavať ešte sumu 80,- € mesačne navyše na stravu a sumu 300,- € mesačne na voľnočasové aktivity a sumu 84,- € ako náklad bývania, prípade aj sumu 226,10 € ako alikvótnu časť úveru za bývanie, pričom celková suma nákladov a výživy maloletej J. by bola 1.595,60 €. Pri súdom stanovenom pomere delenia výdavkov na maloletú v pomere 4/5 otec a 1/5 matka, tak otec mal byť zaviazaný prispievať na výživu mal. J. sumou vo výške 1.276,48 € mesačne. Pokiaľ ide o výšku príjmov otca maloletej, naďalej trvá na tvrdení, že príjem otca je v skutočnosti podstatne vyšší ako deklaruje vo svojom daňovom priznaní. Žila s ním v partnerskom/manželskom zväzku takmer 27 rokov, podľa obratu na súkromnom účte otca, ktorý bol založený do súdneho spisu za obdobie od 10/2016 04/2017, bol obrat na osobnom účte otca maloletej vo výške 3.492,- € v priemere mesačne. Tento obrat na účte nezahŕňal pritom príjmy z podnikania, ale len príjem zo závislej činnosti a priznaný príjem od farmaceutických spoločností. Otec maloletej mal značné príjmy od farmaceutických spoločností, pre ktoré vykonával rôzne štúdie, a ktorý netvoril zložku jeho príjmu zo závislej činnosti. Okrem toho príjem na účte ešte tvoril príjem z nemocnice - zo závislej činnosti. Navyše úspory na účte predstavovali sumu vo výške vo výške 13.034,49 € ku dňu

30.03.2017. Otec maloletej z toho účtu nevykonával žiadne výbery. Na otázku jej právnej zástupkyne z akých finančných prostriedkov žil otec maloletej, keď účet nepoužíval, najprv tvrdil, že používal peniaze zo svojej spoločnosti R. C. s.r.o., potom tvrdil, že si vlastne žiadne zisky t.j. dividendy zo spoločnosti nevyplácal a nakoniec uviedol, že si vlastne v tomto období požičiaval peniaze vo výške 10.000,- € od svojho kamaráta F. A. (zápisnica z pojednávania zo dňa 25.07.2018, č. k. 38P40/2017). Je pritom nelogické, aby si otec maloletej od tretej osoby požičiaval peniaze, keď na svojom účte mal úspory minimálne vo výške 13.034.49 €. Kvôli práci vo svojej súkromnej urologickej ambulancii, jednak pracuje v nemocnici na skrátenej úväzok 0,8 a jednak nevykonáva ani služby v nemocnici, ktoré by mal samozrejme honorované. Rovnako by teoreticky - matematicky viac zarábala, ak by pracoval v nemocnici na celý úväzok. Jej však otec maloletej vždy tvrdil, že má omnoho vyšší príjem z podnikania ako príjem z nemocnice, v ktorej práca je dôležitá aj zo strategického hľadiska, keď si presúva pacientov medzi nemocnicou a svojou súkromnou ambulanciou, ako mu to vyhovuje. Otec maloletej teda podniká aj v rámci súkromnej urologickej ambulancii R. C. s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Podľa tvrdenia otca maloletej na pojednávaní spoločnosť zamestnáva 4 zamestnancov - 2 sestričky a 2 lekárov okrem iného aj súčasnú partnerku otca maloletej a má okolo 6000 - 7000 pacientov. Otec maloletej však tvrdí, že zo spoločnosti sám nemá žiadny príjem, žiadne dividendy si nevypláca, všetko investuje späť do spoločnosti a jej zamestnancov a úžitok zo spoločnosti má iba spoločenský, keď prácu v súkromnej urologickej ambulancii chápe ako svoj nezištný prínos a službu spoločnosti. Takéto tvrdenie otca je priam neuveriteľné. Z ambulancie sa vracia v neskorých nočných hodinách, tak to bolo aj počas ich spolužitia. Ťažko je uveriť, že z takejto činnosti žiadny príjem nemá, počas ich spolužitia nosil do domácnosti tisíce € a súkromná ambulancia bola podstatným zdrojom príjmu otca, ktorý im umožňoval žiť v rodinnom dome v Modranke, platiť si služby architekta, dať si urobiť na mieru nábytok, platiť si záhradníka, dopriať si drahé dovolenky, šperky, súkromné školy pre deti.... Ak by malo byť pravdivé tvrdenie otca o neúspešnosti jeho podnikania je na ňom, aby zvažil svojej podnikateľské aktivity, príp. si našiel zamestnanie so stálym príjmom, v ktorom využije svoje vzdelanie a odbornosť.

Rovnako bolo aj neuveriteľné tvrdenie otca, keď počas konania sa zistilo, že otec maloletej začal vykonávať aj funkciu konateľa spoločnosti E. s.r.o. a opäť dľa tvrdenia otca a predloženej zmluve o výkone funkcie konateľa opäť vykonáva túto prácu bezodplatne. Otec maloletej uviedol, že v tejto spoločnosti, ktorá má v predmete podnikania prevádzkovanie urologickej ambulancie, vykonáva funkciu odborného garanta, opäť dľa tvrdenia otca bezodplatne. Predložila foto jeho vizitky ako lekára urologickej ambulancie zverejnenej na zdravotníckom zariadení v Q., ktoré prevádzkuje spoločnosť M. s.r.o., že tam vykonáva len konzultačnú činnosť, samozrejme opäť bezodplatne. Bezpečne vie, že otec maloletej v tomto zariadení vždy normálne operoval, pričom sa jednalo o priame platby bez preplatenia zdravotnej poisťovne, kde v nedávnom čase v lete 2018 si zavolała na recepciu a nebolo problém sa objednať na operáciu k otcovi maloletej. Súčasne zaujímavá je aj skutočnosť, že otec maloletej býva so svojou aktuálnou partnerkou v rodinnom dome na A. ulici v K.. Dovtedy priateľka otca maloletej Z. Q. bývala len v dvojizbovom byte v K.. Potom, čo začala žiť v spoločnej domácnosti s otcom maloletej, si odrazu v čase, keď bola na rodičovskej dovolenke s rodičovským príspevkom mohla dovoliť kúpiť 1/3 rodinného domu na A. ulici v K., čo je opäť lukratívna adresa v rámci K. s vysokými cenami nehnuteľností, nehovoriac o tom, že rodinný dom je vybavený bazénom aj vírivkou s dvojgarážou a pozemkom o rozlohe 507 m². Nebude náhodou, že zvyšný spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 2/3 si spolu s Z. Q. kúpil Ing. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, B., o ktorom v konaní pod sp. zn. 38P40/2017 (zápisnica z pojednávania zo dňa 25.07.2018) tvrdil, že ho vôbec osobne nepozná, pričom v konaní 33P43/2017 (zápisnica z pojednávania zo dňa 17.10.2018) tvrdil vypočutý svedok Ing. F. Q., že je pacientom otca maloletej, a že sa pár krát videli. Vypočutý svedok Ing. F. Q. (vypočutý v rámci konania o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu. č. k. 33P43/2017), ktorý je podľa výpisu z LV spoluvlastníkom rodinného domu v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 2/3 nevedel názov ulice, kde sa rodinný dom nachádza, nevedel koľko má izieb, či má vírivku alebo saunu, nebol si istý osobami, ktoré rodinný dom užívajú, nevedel aké sú náklady na dom, nikto mu za užívanie nehnuteľnosti neplatil, hoci sám tvrdil, že spláca pôžičku veriteľovi za tento dom, ktorý kúpil. Faktom zostáva, že tam býva otec maloletej spolu so svojou partnerkou a dieťaťom, čo opäť svedčí o vyššej životnej úrovni otca a vysokom štandarde bývania. Vzhľadom na vyššie uvedené je príjem otca podstatne vyšší ako ho ustálilo súd len na sume 3.580,- € čistých mesačných príjmov a teda je rozhodne v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu mal. J. sumou vyššou ako je 750,- € mesačne.

Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou J.. tak takúto úpravu zo stany súdu považuje za nadbytočnú. V styku nebráni, je to vecou medzi J. a jej otcom. Povinnosťou súdu je dbať, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi..... Súd

však dospel k záveru, že maloletá si cestu k otcovi nakoniec nájde sama, nie je v jej najlepšom záujme určovať úpravu stretávania sa s otcom a túto prípadu vynucovať v personálnej exekúcii. (odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.11.2018, č. k. 33P43/2017 ods. 34). Z uvedeného dôvodu s prihliadnutím na vek maloletej, konštatovaný dobrý vzťah k otcovi a na jej vývin, keď ide o 12 a pol ročné dieťa, ktoré je minimálne už rok v pubertálnom štádiu, súd styk otca neupravil." V zmysle záverov zo znaleckého posudku č. 27/2018, str. 24 vyplynulo, že "vzhľadom na doterajší vývin situácie treba počítať s tým, že "obnovenie" kontaktu dcéry s otcom môže byť proces, ktorý sa bude nejakú dobu vyvíjať. Maloletá potrebuje istý čas a nebolo by pre ňu vhodné "náhle rozhodnutie".... Má za to, že ak otec maloletej bude mať skutočne záujem o vzťah s maloletou a nájde si na ňu čas popri výkone práce v nemocnici, súkromnej ambulancii, početných "bezplatných" funkcií otca v rámci poradenstva pre iné spoločnosti, prípadne "bezplatný" výkon funkcie konateľa inej spoločnosti, tak tento kontakt si s maloletou J., ak bude otec iniciatívny, obnoví aj na prirodzenej báze, a nie v dôsledku príkazu súdu, ktorý môže J. vzhľadom na svoj vek a okolnosti ako niečo neprirodzené a vynucované ešte viac revoltovať. Preto má za to, že upravovať styk za daných podmienok by nebolo ku prospechu a v záujme maloletej. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd zmenil výrok III. Rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.12.2018, č. k. 38P/40/2017-289 tak, že otcovi maloletej určí povinnosť prispievať na výživu mal. J. sumou vo výške 1.300.- € mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Súčasne navrhuje, aby súd zmenil výrok IV. Rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.12.2018, č. k. 38P/40/2017-289 tak, že súd styk otca s maloletou J. neupravuje.

5. Odvolanie manžela: Odvolaním napáda rozhodnutie súdu I. inštancie o určení výšky vyživovacej povinnosti. Vo vzťahu k výrokom I., II., IV. a V. rozsudku sa práva na podanie odvolania vzdáva. Určenie výživného v sume 750 € mesačne súd podložil aj jeho záujmom o štúdium maloletej J. na súkromnej škole, s čím majú byť spojené preukázané výdavky 673 € mesačne. Ďalej súd I. inštancie považoval za primerané výdavky maloletej na stravu 100 € mesačne, oblečenie 50 € mesačne, obuv 30 € mesačne, kozmetika 40 € mesačne, zubár 12,50 € mesačne. Spolu teda súd považoval za dôvodné finančné výdavky maloletej v sume 905,50 € mesačne, na úhrade ktorých sa mám podieľať tak ja, ako i matka. Súd ďalej konštatuje (bod 38 odôvodnenia), že bolo preukázané, že si plní vyživovaciu povinnosť aj vecnými plneniami, keď zabezpečuje bývanie maloletej J. (zabezpečujem finančne chod pôvodnej spoločnej domácnosti, kde zostala bývať matka s maloletou J.) pričom dodal, že pri určení výšky prihliadal aj na túto skutočnosť. Súd zistil, že výška týchto plnení je viac ako 600 € mesačne. S ohľadom na tieto zistenia považoval súd I. inštancie za primerané, aby sa podieľal na finančných výdavkoch maloletej v podiele 4/5, čo má zodpovedať podielu jeho údajných preukázaných príjmov 3.565 € mesačne (čistý príjem zo závislej činnosti 2.497 € a príjem z podnikania z vykonávaných odborných štúdií pre farmaceutické spoločnosti vo výške 1.068,70 € v období 10/2016-4/2017). Súd však neuvádza, kde sú v tomto pomere zohľadnené vecné plnenia (o ktorých súd sám v bode 38 odôvodnenia uvádza, že pri určení výšky výživného na ne údajne prihliadal), keďže pomer vychádza výlučne z pomeru údajných príjmov 3.565 € k celku zistených údajných príjmov oboch rodičov 4.286 €. V tejto súvislosti si na úvod dovoľuje uviesť (a súčasne poukázať na bod 38 odôvodnenia), že každému dieťaťu rodiča vzniká právo na rovnú starostlivosť o neho a že skoršie narodené dieťa nemá právo na rozsiahlejšiu starostlivosť než neskoršie narodené dieťa. Inak povedané, každé z vyživovaných detí má právo, aby im bola poskytovaná rovnaká starostlivosť, ako aj rovnaká výživa a zabezpečovanie ich potrieb. Ďalej uvádza, že má 3 vyživovacie povinnosti, z toho dve k maloletým deťom a jednu k plnoletému dieťaťu. Bolo tiež preukázané, že plnoletá Q., dcéra moja a matky F. C., je vyživovaná len ním a že matka na jej výživu žiadnym spôsobom neprispieva. V zmysle ustálenej súdnej praxe (napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave, 24CoP/49/2012, rozsudok Krajského súdu v Trnave, 10CoP/26/2016 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, 10CoP/30/2016), limitom pre určenie výživného je spravidla 30 % z čistých príjmov spoločne na všetky vyživované osoby. Súd I. inštancie túto ustálenú súdnu prax nerešpektoval a bez náležitého dôvodu sa od nej odklonil. Ak má byť limitom pre určenie výživného 30 % z jeho čistých príjmov a mám tri vyživované deti, a ak má každé z mojich detí právo na rovnakú starostlivosť (vrátane výživy a finančného zabezpečenia), malo by na každé z jeho detí, vrátane maloletej J. pripadať 10 % z jeho čistých príjmov (pri zohľadnení aj vecných plnení). Pokiaľ ide o jeho čisté príjmy, má za to, že súd I. inštancie prijal nesprávne závery a výsledky vykonaného dokazovania nezodpovedajú skutkovému stavu. Nemôže súhlasiť so zistením súdu, že má čistý príjem 3.565 €. Do tejto sumy súd zahrnul aj moje krátkodobé príjmy, ktoré som v obmedzenom období dosahoval od 10/2016 do 4/2017, pričom už jeden a pol roka takéto príjmy nedosahuje, a preto nie je na mieste, aby ich súd započítaval do jeho príjmov aj za obdobie po 5/2017. Preukázanými príjmami v uplynulom roku bolo práve 2.497 € ako príjem zo závislej činnosti. Zistené čisté príjmy matky sú 721 € mesačne. 30 % zo sumy 2.497 €

predstavuje čiastku 749,10 €, pričom ide o sumu, ktorá má pripadať na všetky deti, t.j. na maloletú J. má pripadať jedna tretina - 249,70 € (aj to len v prípade, ak by som neposkytoval vecné plnenie týkajúce sa bývania). Napriek tomu, podporujúc maloletú J. v jej štúdiu na súkromnej škole, som súhlasil s výživným vo výške 500 €, teda vo výške dvojnásobku výživného, než aké by mu malo byť uložené. Nestotožňuje sa ani s pomerom určeným súdom, podľa ktorého sa mám podieľať na finančných výdavkoch v pomere 4/5. Tento pomer (i tak nevypočítaný presne) vychádza z jeho údajných príjmov 3.580 € mesačne, a nie reálnych 2.497 mesačne. Súd konštatuje, že sa podieľa na starostlivosti aj vecnými plneniami, a to zabezpečením bývania, keď uhradza všetky výdavky na domácnosť, kde zostala bývať maloletá J. s jej matkou. V konaní preukázal, že náklady na túto domácnosť sú vo výške splátky hypotekárneho úveru vo výške 452,20 €/mes., plyn vo výške 50 €/mes., elektrinu vo výške 62 €/mes., vodné a stočné vo výške 70 € štvrťročne a službu Mágio 21 € mesačne. Spolu tieto platby predstavujú približne 610 € mesačne. To znamená, že súd I. inštancie de facto predpokladá a očakáva, že si bude plniť vyživovaciu povinnosť 1.360 € mesačne (750 € výživné v peniazoch a 610 € vo vecnom plnení), a to je len jediné z troch vyživovaných detí pri čistom príjme 2.497 € ! Takéto rozhodnutie nevníma vôbec ako spravodlivé a už vôbec nie ani ako udržateľné. Podotýka, že matka pri jej čistom príjme 721 € nemá žiadne výdavky spojené s bývaním, keďže tieto hradí on a neprispieva ani na výživu Q., ktorej výdavky hradí tiež len on. S ohľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd tretí výrok napadnutého rozsudku zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej J. 500 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet matky.

6. Vyjadrenie manžela k odvolaniu: V plnom rozsahu pridrižiava svojho podaného odvolania proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 38P/40/2017-143. Matka vo svojom odvolaní proti IV. výroku rozsudku namieta, že úpravu styku otca s maloletou J. považuje za nadbytočnú, pretože ona styku s otcom nebráni. Voči tomuto skutkovému tvrdeniu je nútený brániť sa. Dňa 24.2.2019 sa pokúsil o styk s maloletou J., no matka tento styk za súčasných neprimerane expresívnych prejavov neumožnila, a dokonca na neho podala trestné oznámenie. Aj táto neprijemná udalosť podporuje dôvody na úpravu styku. Zastáva názor, že úprava styku je dôvodná aj s odkazom na odporúčanie súdneho znalca. Styk maloletej J. s otcom ako prítomnosťou druhého rodičovského prvku je nepochybne v záujme zdravého vývinu maloletej J.. Matka navrhuje, aby odvolací súd zmenil III. výrok rozsudku tak, že súd určí povinnosť prispievať na výživu maloletej J. sumou 1.300 € mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že súdom určené výživné v sume 750 € mesačne údajne nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletej J. a jej možnostiam a schopnostiam. Čo sa týka odôvodnených potrieb maloletej J., matka tvrdí, že dôvodným výdavkom na stravu má byť suma 180 € mesačne namiesto 100 € mesačne a dôvodnými majú byť aj výdavky na voľnočasové aktivity v sume 300 € mesačne. Dopĺňa, že J. chodila najmenej na 2 dovolenky ročne (letnú a zimnú). Matka tiež nesúhlasí s názorom súdu ohľadom nepriznania nákladu na bývanie, vo vzťahu ku ktorému žiada priznať sumu 84 € mesačne. Nad rámec týchto položiek požaduje aj sumu 226,10 € ako alikvótnu časť úveru na bývanie. Matka uvádza, že odôvodnené náklady na výživu maloletej majú byť až 1.595,60 € mesačne. S takýmto výpočtom rozhodne nemôže súhlasiť. Pokiaľ ide o bývanie, v konaní nebolo sporným, že jediný, kto uhradza úver a všetky ďalšie výdavky spojené s bývaním (výdavky na energie, médiá a pod.) hradí výlučne on a to napriek tomu, že v predmetnom rodinnom dome s matkou a maloletou J. nebyva. Nevidí žiaden dôvod, prečo by mal prispievať na bývanie ďalšou sumou 84 € mesačne a tiež sumou 226,10 € mesačne ako alikvotnou časťou úveru na bývanie. Výživné na maloletú nemá slúžiť na úhradu vlastných záväzkov druhého rodiča maloletej, na ktoré sa čerpaním úveru zaviazal. Považuje za nemysliteľné, aby za situácie, kedy matka na bývanie maloletej neprispieva vôbec, bol ešte zaviazaný za matku uhrádzať úver, ktorého je spoludlžníčkou a ešte aj platiť ďalšiu sumu 84 € ako bližšie nešpecifikovaný náklad na bývanie. Taktiež nesúhlasí s tým, že veku a odôvodneným potrebám maloletej J. majú zodpovedať odôvodnené výdavky na voľnočasové aktivity v sume 300 € mesačne. Čo sa týka stravy, nakoľko maloletá J. nemá žiadne osobitné stravovacie nároky a stravuje sa spolu s matkou, súdom vypočítaný náklad na stravu v sume 100 € vníam ako primeraný. Matka snaží prostredníctvom deklarovania nepodložených a neúmerných výdavkov na maloletú J. zabezpečovať zvyšovanie životnej úrovne seba samej, a to neetickým spôsobom - zneužívaním inštitútu výživného na maloleté dieťa.

Súd I. inštancie posúdil jeho príjem nesprávne, keď do neho zahrnul aj príjem z podnikania z vykonávaných odborných štúdií pre farmaceutické spoločnosti v období 10/2016-4/2017 vo výške vo výške 1.068,70 € mesačne, a to napriek tomu, že túto zložku príjmu už takmer dva roky nemá. Napriek tomu základom pri výpočte príjmov súd I. inštancie nedôvodne zohľadňoval aj túto zložku. Preukázanými príjmami v uplynulom roku bola suma 2.497 € ako príjem zo závislej činnosti. Taktiež som v odvolaní namietol, že súd pri určovaní výživného nezohľadnil vecné plnenia (splátky hypotekárneho úveru vo

výške 452,20 €/mes., plyn vo výške 50 €/mes., elektrinu vo výške 62 €/mes., vodné a stočné vo výške 70 € štvrťročne a službu Mágio 21 € mesačne. Spolu tieto platby predstavujú približne 610 € mesačne). Súd I. inštancie tiež nedostatočne zohľadnil, že má celkovo 3 vyživovacie povinnosti k deťom, pričom každé z týchto detí má legitímne právo na zachovanie rovnakej starostlivosti, resp. vyživovacej povinnosti, ako majú zvyšné dve deti. To znamená, že súd I. inštancie de facto predpokladá a očakáva, že si bude plniť vyživovaciu povinnosť 1.360 € mesačne (750 € výživné v peniazoch a 610 € vo vecnom plnení), a to len na jediné z troch vyživovaných detí pri čistom príjme 2.497 €). Matka mi mieni svojím odvolaním tieto plnenia ešte zvýšiť, a to o ďalších 550 € mesačne! S ohľadom na vyššie uvedené, súd odvolací súd by mal určiť výživné nie vyššie, ale naopak nižšie, než je suma 750 € mesačne. Pokiaľ ide o argumentáciu matky týkajúcu sa výkonu funkcie konateľa v spoločnosti E. s.r.o. a pôsobenia pre spoločnosť M. s.r.o., v konaní nebolo preukázané, že by som od nich poberal akýkoľvek príjem. Do spisu bola založená zmluva o výkone funkcie konateľa v E. s.r.o., z ktorej je jednoznačné, že táto funkcia je vykonávaná bezodplatne. Pre spoločnosť M. s.r.o. v rámci kamarátskych vzťahov sporadicky poskytujem konzultácie, no príjem z nich nepoberá. Popiera vymyslené tvrdenia matky, že v spoločnosti M. s.r.o. vykonáva operačné zákroky. Matka neustále podsúva súdu nepravdivé tvrdenia, že mám mať akési nepriznané príjmy, že som mal do domácnosti nosiť tisíce € a že súkromná ambulancia mala byť podstatným zdrojom jeho príjmov. S ohľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd tretí výrok napadnutého rozsudku zmenil tak, že uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej J. 500 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet matky a aby odvolací súd štvrtý výrok napadnutého rozsudku potvrdil.

7. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu oboch manželov: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Vám k odvolaniu oboch rodičov maloletej v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej J. C., nar. XX.XX.XXXX oznamuje, že v časti výživného ako i v časti úpravy styku otca s maloletou navrhujeme rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. účinného od 1.7.2016 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď dospel k záveru, že na základe podaného odvolania je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušiť s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 35 a 36 CMP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú

mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

V prípade napadnutého výroku rozsudku o úprave styku otca tu je potrebné mať na mysli, že kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je skutočne významným činiteľom, ktorý ovplyvňuje zdravý vývoj dieťaťa. Nie v každej rodine sú však vzťahy medzi jej členmi ideálne. V individuálnych prípadoch môže naopak zachovávanie nepriaznivých vzťahov viesť k ohrozeniu zdravého vývinu maloletého dieťaťa.

V zmysle § 36 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

V zmysle § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine (obdobne čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa) maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Dohovor o právach dieťaťa garantuje dieťaťu právo na udržiavanie pravidelného a osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Judikatúra EÚpskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu tak zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s obidvoma rodičmi a dostalo tak príležitosť viesť svoj vzťah s nimi, ako aj prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. V záujme dieťaťa však nie je, ak niektorý z rodičov úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa neuznáva a bráni mu byť dobrým rodičom, (ak prejavuje nedostatok ochoty spolupracovať na spoločnej striedavej osobnej starostlivosti, napriek jej deklarovaniu pred súdom). Výnimkou zo všetkých pravidiel vzťahujúcich sa na povinnosť zabezpečiť pravidelný rovnocenný kontakt obidvoch rodičov je prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby jeho stretávanie sa s jedným rodičom bolo obmedzené. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý musí byť zdôvodnený závažnými okolnosťami, ktoré v danom prípade neboli preukázané. Naopak útlý vek dieťaťa a doposiaľ nadviazaný veľmi pozitívny vzťah k obidvom rodičom vyžaduje pravidelné a intenzívne stretávanie s nimi, teda aj s odporcom. Situácia sa však zmenila po nových problémoch s realizáciou striedavej osobnej starostlivosti, pretože ani jeden z rodičov nenavrhuje v nej pokračovať a obaja chcú zveriť syna do svojej osobnej starostlivosti.

10. Podľa ust. § 43 ods. 1 Zák. o rod. maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Komentár k ust. § 43 Zák. o rod.

Článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa ustanovuje, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom názorom dieťaťa sa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Na ten účel sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

V súlade s deklarovávaným základným cieľom nového zákona o rodine - zvýšiť šance slabších - sa posilňuje právne postavenie dieťaťa. Prvá veta odseku 1 je určená najmä rodičom dieťaťa. Demokratizácia vzťahov v rodine a upustenie od autoritatívneho prístupu rodičov môže bezpochyby viesť k vhodnejšiemu príkladu pre maloleté deti, ktorý pozitívne vplyva na osvojovanie si hodnôt maloletého a formovanie jeho charakteru.

Keďže je nevyhnutné dieťaťu pri výchove venovať najväčšiu starostlivosť, so zreteľom na jeho vek a rozumovú vyspelosť pri rozhodovaní o veciach, ktoré sa ho týkajú, treba vziať do úvahy aj jeho názor, ktorý má dieťa právo slobodne vyjadrovať. Bezodôvodné potlačanie názorov dieťaťa, ich zosmiešňovanie a autoritatívny prístup rodičov si dieťa berie v živote ďalej ako príklad, ktorý sa prejaví vo vnútorných motívoch dieťaťa.

Slovenská právna úprava teda poskytuje maloletým deťom širší priestor na ich názory, keďže ich neobmedzuje len v okruhu podstatných vecí ich osoby, ale im umožňuje svoj názor slobodne vyjadrovať vo všetkých veciach, ktoré sa ich týkajú.

V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa.

Názoru maloletého dieťaťa treba venovať náležitú pozornosť zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti. To znamená, že tak rodičia, ako aj súd či iné orgány môžu názor dieťaťa vziať do úvahy po zhodnotení jeho rozumovej vyspelosti a veku.

11. Treba súhlasiť so závermi súdu I. inštancie v nasledovnom. Pri výdavkoch na maloletú za odôvodnený správne považoval výdavok príspevok na školu, ktorý na nákladoch je vo výške 673,- € mesačne a bol preukázaný z potvrdenia školy predloženého matkou. Z výdavkov dokladovaných manželkou vyplýva, že mesačne stojí štúdium maloletej na súkromnej škole od 01.09.2017 520,- €. Pomerná suma na krúžok a uniformu predstavuje 70,- € mesačne, výlety a školské akcie 83,- € mesačne. Ostatné bežné výdavky maloletej, posúdil súd odlišne ako boli matkou maloletej vyčíslené. Za odôvodnené bežné výdavky maloletej na stravu 100,- € mesačne, oblečenie 50,-€ mesačne, obuv 30,- € mesačne, kozmetika 40,-€ mesačne, zubár 12,50 € mesačne, čo správne zdôvodnil tým, že maloletá je 12 ročné dievča, ktoré nemá zdravotné a iné obmedzenia a v škole je maloletej okrem obedov poskytovaná aj desiata a olovrant. Správne tiež považoval súd výdavky matky na obuv a oblečenie za nadhodnotené. Za nadhodnotenú tiež správne považoval položku za voľno - časové aktivity, víkendy a dovolenky matkou uplatňovanú sumou 300,- € mesačne, čo je u 12 ročnej maloletej nedôvodné. Pri majetkových a bytových pomeroch matky, navrhovateľky súd poukázal na to, že matka s maloletou bývajú v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej. Ale mesačné výdavky: splátka hypotéky vo výške 452,20 €, plyn 50,- €, elektrina 62,- €, internet 21,- € a voda 35,- € (70,- € štvrťročne) hradí dobrovoľne otec, čím zabezpečuje maloletej bývanie a preto súd I. inštancie správne pri určovaní výšky oprávnených výdavkov na maloletú vyčíslených matkou náklady na bývanie do tejto sumy nezapočítal. Preto aj správne pri určovaní výšky výživného na túto skutočnosť prihliadal a správne poukázal, že zákonnému právu dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov nezodpovedá povinnosť otca maloletej zachovať štandard na aký bola zvyknutá.

12. Súd I. inštancie vo svojom rozsudku konštatoval, že : Z potvrdenia o návšteve Súkromnej základnej školy B. zo dňa 15.05.2017 vyplýva, že maloletá J. bola v školskom roku 2016/2017 žiačkou 5. triedy. Z vyjadrenia triedneho učiteľa maloletej zo dňa 09.11.2017 vyplýva, že maloletá J. je v školskom roku 2017/2018 žiačkou 6. ročníka Súkromnej základnej školy B. chodí na vyučovanie vhodne a čisto oblečená v súlade s vnútorným poriadkom školy, všetky absencie má ospravedlnené, na vyučovanie sa pripravuje zodpovedne. Maloletá využíva školou poskytovanú možnosť ranného dovozu žiakov do školy prostredníctvom školského autobusu, po skončení vyučovania navštevuje školský klub detí, z ktorého ho väčšinou vyzdvihuje matka. Z potvrdenia o návšteve školy V. R. K. v B., G. C. zo dňa 17.09.2018 vyplýva, že plnoletá dcéra (staršia Q., nar.XX.XX.XXXX) je študentkou 1. stupňa, 2. ročníka - denné štúdium. Toto je však jediná zmienka o druhej dcére účastníkov, ku ktorej majú vyživovaciu povinnosť. U plnoletej dcéry Q. nebolo v rozsudku uvedené u ktorého z rodičov žije v spoločnej domácnosti, aké má výdavky na štúdium a kto z rodičov jej na výživu prispieva finančne. Vo výpovedi navrhovateľky z pojednávania 25.7.2018 je zistiteľné, že vypovedala ako 7.1.2018 odišla od nej Q., zrejme k otcovi a odvtedy ju nevidela. Otec na tom istom pojednávaní vypovedal, že staršia dcéra býva s ním, odkedy odišla od matky od 2/2018, študuje na VŠ, že on na Q. prispieva 600 €.

13. V návrhu o rozvod manželstva uviedla navrhovateľka, že : ... „V auguste 2016 sa manžel priznal, že nadviazal mimomanželský pomer s kolegyňou, s ktorou čaká dieťa a v októbri 2016 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Medzičasom sa manželovi narodil z mimomanželského vzťahu v januári 2017 syn F.“. V odvolaní manžel navrhovateľky, otec maloletej poukazuje, že má 3 vyživovacie povinnosti, z toho dve k maloletým deťom a jednu k plnoletému dieťaťu. Bolo tiež preukázané, že plnoletá Q., dcéra jeho a matky F. C., je vyživovaná len ním a že matka na jej výživu žiadnym spôsobom neprispieva. Súd I. inštancie však vôbec nezistoval, či plnoletá Q. naozaj študuje, kde študuje a u ktorého z rodičov býva, kto jej prispieva na výživu, ak študuje a pripravuje sa na svoje ďalšie povolanie. Táto ďalšia vyživovacia povinnosť oboch strán konania (plnoletá Q.), ale tiež vyž. povinnosť otca k mal. F. sú dôležité pre určovanie výživného na mal. dieťa, pretože sa prihliada na ďalšiu vyživovaciu povinnosť rodičov.

14. Pri súčasnej partnerke otca sa doposiaľ zistilo len nasledovné : V odvolaní navrhovateľka poukázala, že : „otec maloletej býva so svojou aktuálnou partnerkou v rodinnom dome na A. ulici v K.. Dovtedy priateľka otca maloletej Z. Q. bývala len v dvojizbovom byte v K.. Potom, čo začala žiť v spoločnej domácnosti s otcom maloletej, si odrazu v čase, keď bola na rodičovskej dovolenke s rodičovským príspevkom mohla dovoliť kúpiť 1/3 rodinného domu na A. ulici v K., čo je opäť lukratívna adresa v rámci K. s vysokými cenami nehnuteľností, nehovoriac o tom, že rodinný dom je vybavený bazénom aj vírivkou s dvojgarážou a pozemkom o rozlohe 507 m². Nebude náhodou, že zvyšný spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 2/3 si spolu s Z. Q. kúpil Ing. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, B., o ktorom v konaní pod sp. zn. 38P40/2017 (zápisnica z pojednávania zo dňa 25.07.2018) tvrdil, že ho vôbec osobne nepozná, pričom v konaní 33P43/2017 (zápisnica z pojednávania zo dňa 17.10.2018) tvrdil vypočutý svedok Ing. F. Q., že je pacientom otca maloletej, a že sa pár krát videli. Vypočutý svedok Ing. F. Q. (vypočutý v rámci konania o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu, č. k. 33P 43/2017), ktorý je podľa výpisu z LV spoluvlastníkom rodinného domu v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 2/3 nevedel názov ulice, kde sa rodinný dom nachádza. Nevedel koľko má izieb, či má vírivku alebo saunu, nebol si istý osobami, ktoré rodinný dom užívajú, nevedel aké sú náklady na dom, nikto mu za užívanie nehnuteľnosti neplatil. hoci sám tvrdil, že spláca pôžičku veriteľovi za tento dom, ktorý kúpil. Faktom zostáva, že tam býva otec maloletej spolu so svojou partnerkou a dieťaťom, čo opäť svedčí o vyššej životnej úrovni otca a vysokom štandarde bývania. Ja som presvedčená, že aj kúpu celého rodinného domu financoval otec maloletej, keď jeho partnerka na to finančné prostriedky mať vytvorené nemohla a otec si nemohol nehnuteľnosť kúpiť priamo na svoje meno, keďže ešte stále v čase kúpi existoval v režime BSM, preto využil osobu Ing. F. Q., ...“ Tieto skutočnosti si súd I. inštancie neoveroval, nezisťoval, hoci sa jedná o osobné a bytové pomery otca maloletej. Nie je zistené ako sa otec podieľa na chode a financovaní tejto domácnosti, pretože s partnerkou žije a majú spolu dieťa. Z lustrácie partnerky manžela MUDr. Z. Q. v databáze Sociálnej poisťovne a potvrdenia o jej príjme vo G. nemocnici K. súd I. inštancie zistil, že do novembra 2016 bola aktívne zárobkovo činná ako zamestnanec s priemerným mesačným príjmom 910,- € v čistom s následným nastúpením na materskú dovolenku od 02.12.2016 a pokračujúcu rodičovskú dovolenku. Z pracovnej činnosti vykonávanej na dohodu v R. C. K., s. r. o. a v E., s. r. o. dosahuje partnerka manžela mesačný vymeriavací základ spoločne vo výške 200,- € (v hrubom). Tieto skutočnosti však nevyhodnotil súd v odôvodnení rozhodnutia, kde sa zaoberal majetkovými a osobnými pomermi na strane druhého manžela (otca), pretože žijú v spoločnej domácnosti.

15. V odvolaní navrhovateľka poukázala, že : „Otec maloletej teda podniká aj v rámci súkromnej urologickej ambulancii R. C. s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Podľa tvrdenia otca maloletej na pojednávaní spoločnosť zamestnáva 4 zamestnancov - 2 sestričky a 2 lekárov okrem iného aj súčasnú partnerku otca maloletej a má okolo 6000 - 7000 pacientov.“ Mzda partnerky otca ako zamestnankyne tejto súkromnej urologickej ambulancie je jej vklad do spoločnej domácnosti s otcom mal. dieťaťa, čo súd pri pomeroch otca tiež nezohľadňoval. Pochybnosti zistené v konaní 38P40/2017 (zápisnica z pojednávania zo dňa 25.07.2018) ohľadne spoluvlastníctva domu, v ktorom býva otec sú súčasťou jeho partnerkou tiež neboli zistené. Nebola v konaní vypočutá ako svedkyňa a ani Ing. F. Q., obaja navrhnutí na vypočutie manželkou - navrhovateľkou. I keď v zápisnici pred vyhlásením rozsudku sa oboznamuje aj spis 33P43/2017, nie je v odôvodnení rozsudku v tomto konaní vôbec spomenuté, že bol vypočutý v konaní 33P43/2017 a aké závery z jeho výpovede ohľadne spoluvlastníctva k rod. domu s partnerkou otca (manžel) boli zistené.

16. Zistenie ďalších vyživovacích povinností a zistenie bytových a finančných pomerov rodičov sú podstatnými kritériami pri určovaní vyživovacej povinnosti v zmysle ust. §§ 62 a 75 Zák. o rod. Navyše dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

17. Zárobkové možnosti otca neboli dostatočne zistené. Manželka poukazovala v konaní aj v odvolaní na 2 firmy s.r.o., kde je manžel konateľ: E. s.r.o. (podľa tvrdenia otca a predloženej zmluve o výkone funkcie konateľa opäť vykonáva túto prácu bezodplatne, uviedol, že v tejto spoločnosti, ktorá má v predmete podnikania prevádzkovanie urologickej ambulancie, vykonáva funkciu odborného garanta bezodplatne) a R. s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Podľa tvrdenia otca maloletej na pojednávaní spoločnosť zamestnáva 4 zamestnancov - 2 sestričky a 2 lekárov okrem iného aj súčasnú partnerku otca maloletej a má okolo 6000 - 7000 pacientov. Otec maloletej však tvrdí, že zo spoločnosti sám nemá žiaden príjem, žiadne dividendy si nevypláca, všetko investuje späť do spoločnosti a jej zamestnancov a úžitok zo spoločnosti má iba spoločenský, keď prácu v súkromnej

urologickej ambulancii chápe ako svoj nezištný prínos a službu spoločnosti. Z odvolania manželky odvolací súd zistil, že predložila foto jeho vizitky ako lekára urologickej ambulancie zverejnenej na zdravotníckom zariadení v Q., ktoré prevádzkuje spoločnosť M. s.r.o., že tam vykonáva len konzultačnú činnosť, opäť bezodplatne. Bezpečne vie, že otec maloletej v tomto zariadení vždy normálne operoval, pričom sa jednalo o priame platby bez preplatenia zdravotnej poisťovne, kde v nedávnom čase v lete 2018 si zavolala na recepciu a nebolo problém sa objednať na operáciu k otcovi maloletej.

18. Druhý manžel (otec mal. dieťaťa) o svojich zárobkových možnostiach uviedol, že pracuje ako lekár vo G. nemocnici K. na 1/8 úväzok, ďalej pracuje ako odborný garant v spoločnosti E., s.r.o., ktorej je konateľom. Funkciu konateľa vykonáva bezodplatne, spoločnosť patrí kamarátovi. Spoločnosť, ale musela ukončiť svoju činnosť, nakoľko je v strate. V spoločnosti R. C. K., s.r.o. je konateľom aj spoločníkom, nie je tam ale zamestnaný. Dividendy si nevyplácal. Jeho priemerný mesačný čistý príjem je vo výške 2.400,- až 2.500,- €. Zo spoločností nemá žiadny príjem, nakoľko peniaze sa investujú späť do firmy, kupujú sa prístroje, výplaty zamestnancom. V zdravotníckom centre F. v Q. vykonával konzultačnú činnosť, je to jednodňová chirurgia, občas ho zavolajú na konzultácie, ale príjem z toho nemá.

19. Z potvrdenia o výške príjmu manžela zo dňa 06.02.2018 od zamestnávateľa G. nemocnica K. bol zistený priemerný mesačný príjem zo zamestnania za rok 2017 bol vo výške 2.464,- € netto a zo dňa 03.10.2018 priemerný mesačný príjem manžela zo zamestnania za rok 2018 vo výške 2.497,- € netto. Z daňového priznania manžela ako fyzickej osoby za rok 2016 vyplýva základ dane 26.583,39 €. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti R. C. K., s. r. o. a z Daňového priznania tejto spoločnosti za rok 2015 bolo zistené, že MUDr. F. C. je štatutárnym orgánom spoločnosti s ročnými výnosmi spoločnosti 81.860,- € a nákladmi 81.353,- €, po zdanení výsledok hospodárenia mínus 2.646,- €; za rok 2016 s ročnými výnosmi 93.183,- € a nákladmi 91.664,- €, po zdanení výsledok hospodárenia mínus 53,- €; za rok 2017 s ročnými výnosmi 96.289,- € a nákladmi 93.183,- €, po zdanení výsledok hospodárenia plus 6.076,- €. Z výpisu z obchodného registra bolo zistené že MUDr. F. C. je konateľom spoločnosti E., s.r.o.; zo Zmluvy o výkone funkcie konateľa spoločnosti zo dňa 15.02.2018 je zrejmé, že konateľ svoju funkciu vykonáva bezodplatne, pričom má nárok na náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených s výkonom funkcie konateľa spoločnosti. Výška tohto nároku na náhradu zistené nebola. Z vyjadrenia spoločnosti M., s. r. o. zo dňa 14.09.2017 vyplýva, že MUDr. F. C. nevykonával pre zdravotnícke C. F. na V. ulici XX v Q. operačné zákroky za odplatu. Z ordinačných hodín spoločnosti F. v prevádzke M., s. r. o. vyplýva, že jednodňovú chirurgiu v urológii vykonáva u nich MUDr. F. C.. Z vyjadrení zdravotných poisťovní k preplácaným výškam zdravotných výkonov spoločnosti R. C. K., s. r. o. vyplýva, že zdravotné poisťovne preplácajú výkony mesačne pozadu, pričom v období od mája 2017 do júla 2018 Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. preplatila v priemere mesačne sumu 937,50 €, Union poisťovňa, a.s. v priemere mesačne sumu 194,- €, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. v priemere mesačne sumu 6.755,- €. Príjem z podnikania z vykonávaných odborných štúdií pre farmaceutické spoločnosti vo výške 1.068,70 € v období 10/2016-4/2017, nepatrí do zarátania príjmu pre zistenie priemerného mesačného zárobku. Súd rozhodol 12.12.2018, preto rozhodné obdobie pre vyrátanie priemerného mesačného zárobku malo byť 12 mesiacov spätne.

20. K úprave styku súd poukázal, že bolo preukázané, že otec sa s maloletou J. stretol naposledy v januári 2017 a odvtedy bol s ňou len v sporadickom kontakte prostredníctvom sms správ, na ktoré maloletá väčšinou nereagovala. Jediným stretnutím od januára 2017 otca a maloletej bolo vyšetrenie u psychológa, v rámci vypracovania znaleckého posudku v konaní nariadeného súdom. Súd poukázal na záujem maloletého dieťaťa, ktorý si vyžaduje, aby sa stýkalo aj s otcom, teda aby sa už aj tak narušený vzťah medzi nimi ešte viac nenarušoval. Súd aj s ohľadom na závery znaleckého posudku a z dôvodu, že stretávanie maloletej aj s druhým rodičom je v jej záujme a že rodičia pred súdom deklarovali, že by sa vedeli dohodnúť na stretávaní otca a maloletej, a to každý páry kalendárny týždeň v roku od soboty od 10:00 hod. do nedele do 20:00 hod. takýmto spôsobom upravil. Matka však v odvolaní uviedla, že v styku nebráni, je to vecou medzi J. a otcom, ale v zmysle záverov zo znaleckého posudku č. 27/2018, str. 24 vyplynulo, že "vzhľadom na doterajší vývin situácie treba počítať s tým, že "obnovenie" kontaktu dcéry s otcom môže byť proces, ktorý sa bude nejakú dobu vyvíjať. Maloletá potrebuje istý čas..." Má za to, že ak otec maloletej bude mať skutočne záujem o vzťah s maloletou a nájde si na ňu čas popri výkone práce v nemocnici, súkromnej ambulancii, početných "bezplatných" funkcií otca v rámci poradenstva pre iné spoločnosti, tak tento kontakt si s maloletou J., ak bude otec iniciatívny, obnoví aj na prirodzenej

báze, a nie v dôsledku príkazu súdu. Preto má za to, že upravovať styk za daných podmienok nebolo ku prospechu a v záujme maloletej.

21. Súd však maloletú nevypočul k úprave styku, čo vzhľadom na vek maloletej, ktorá pri svojich 12 rokoch sa vie vyjadriť aj sama ako si stretávanie predstavuje. Odvolací súd tak poukazuje na to, že treba vziať do úvahy aj jej názor, ktorý má, lebo maloletá má právo slobodne sa vyjadrovať. Názor maloletej súd zisťuje výsluchom mal. dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa. Tým sa naplní Článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý ustanovuje, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom názorom dieťaťa sa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky v tejto časti poukázal, že dňa 24.2.2019 sa pokúsil o styk s maloletou J., no matka tento styk za neprimerane expresívnych prejavov neumožnila, a dokonca na neho podala trestné oznámenie. Aj táto nepríjemná udalosť podporuje dôvody na úpravu styku. Už aj vzhľadom na túto skutočnosť je na mieste dať maloletej možnosť aby sa k styku sama vyjadrila. Samozrejme spolu s jej názorom brať do úvahy výsledky znaleckého dokazovania.

22. Všetky tieto nedostatky v konaní boli dôvodom pre odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušiť s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 35 a 36 CMP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

23. V ďalšom konaní preto už v naznačenom smere doplní súd dokazovanie, pretože treba u ďalšej vyž. povinnosti u oboch rodičov k plnoletej Q. zistiť ako sa každý z nich podieľa na jej výžive, kde plnoletá Q. t. č. býva, kto jej platí náklady v súvislosti so štúdiom a kto na ňu ako na plnoletú platí výživné. Túto ďalšiu vyž. povinnosť rodičov treba brať do úvahy pri určovaní výž. na maloletú. Rovnako tak u ďalšej vyž. povinnosti u otca, druhého manžela v konaní, treba aby súd zistil aké výdavky sú na mal. F. u jeho rodičov, ako a v akom rozsahu sa obaja na nich podieľajú, či majú spoločnú domácnosť, ako do nej každý z rodičov mal. F. prispieva. Rovnako príjem partnerky otca treba brať do úvahy ako príjem jeho novej rodiny, keďže žijú v spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti treba dostatočne zistiť majetkové pomery otca a odstrániť tak nezrovnalosti s kúpou domovej nehnuteľnosti, v ktorej teraz býva so svojou partnerkou a ich dieťaťom. Už s poukazom na výpoveď svedka Ing. F. Q. (vypočutý v rámci konania o ÚPP k maloletej na čas do rozvodu. č. k. 33P43/2017), ktorý je podľa výpisu z LV spoluvlastníkom rodinného domu v 2/3 spoluvlastníckeho podielu, pretože nevedel názov ulice, kde sa rodinný dom nachádza, nevedel koľko má izieb, či má vírivku alebo saunu, nebol si istý osobami, ktoré rodinný dom užívajú, nevedel aké sú náklady na dom, nikto mu za užívanie nehnuteľnosti neplatil, hoci sám tvrdil, že spláca pôžičku veriteľovi za tento dom, ktorý kúpil. Pochybnosti preto musia byť odstránené nad akúkoľvek mieru. Bude potrebné na tieto okolnosti vypočítať partnerku otca ako aj svedka. A záver tohto zistenia treba zobrať do úvahy pri maj. pomeroch druhého manžela, otca. U oboch rodičov treba dôsledne zistiť ich príjem, ak tvrdí navrhovateľka (matka), že má vedomosť o príjmoch otca z jeho súkromnej praxe, treba to preukázať. Naopak nemožno brať do úvahy jeho príjem z podnikania z vykonávaných odborných štúdií pre farmaceutické spoločnosti vo výške 1.068,70 € v období 10/2016-4/2017, nepatrí do zarátania príjmu pre zistenie priemerného mesačného zárobku. Výdavky na maloletú, už ako bolo konštatované súd vyhodnotil správne a zdôvodnil, ktoré za neopodstatnené považuje a ktoré čiastočne. Treba však doplniť o nové, ak vznikli. Až takto po doplnenom dokazovaní bude môcť súd znovu o vyživovacej povinnosti na čas po rozvode rozhodnúť podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, keď podľa tam určených kritérií obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V rozhodnutí bude už musieť súd I. inštancie rozhodnúť o dlžnom výživnom na čas od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode do vyhlásenia rozsudku. V úprave styku súd umožní mal. J., aby sa vzhľadom na svoju rozumovú schopnosť 12 ročného dieťaťa sama vyjadrila ako s otcom chce stretávať (bez prítomnosti rodičov), prečo sa doposiaľ nestretávala, či sa tak sama rozhodla, alebo jej bolo bránené matkou. Pri opätovnom rozhodnutí o styku otca s dieťaťom treba brať do úvahy závery znaleckého posudku, ale samozrejme názor mal. J..

24. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).